

[Peter Larsen.]

som mødrehjælpen indtil for ganske nylig har haft til huse i, men nu er flyttet fra, en bygning, som vel ikke er opført med et sådant formål for øje, men som alligevel er i en sådan stand og har en sådan beliggenhed, også sådan udenomsplads, at man bør overveje, om der ikke er mulighed for at bruge den, således at så kostbar en bygning ikke skal stå uudnyttet hen; dette så meget mere som vi ved, at der er denne pladsmangel, og at man vel kan imødesee, at denne ikke vil blive afhjulpet lige med det samme.

Jeg er vel klar over, at såkaldt sagkyndige ofte hævder, at det er forholdsvis for dyrt at bygge gamle bygninger om, men med de mange krav, der stilles netop inden for dette forsorgsområde, må der være en anvendelsesmulighed for en bygning af den karakter, jeg her har nævnt, og jeg vil gerne henlede den højtærede ministers opmærksomhed herpå.

Ja, jeg skal som sagt ikke gå mere i enkeltheder, men blot slutte med at sige, at venstre hele tiden har deltaget positivt i denne forsorgslovgivning. Det ønsker vi også at gøre ved denne lejlighed, og jeg vil med disse få bemærkninger tilsige vor saglige medvirken både i det kommende udvalg og ved lovforslagets endelige gennemførelse.

Chr. R. Christensen: Som det allerede er nævnt, er der her tale om et meget kort lovforslag med en tekst på ikke mere end 8 spaltelinjer. Som følge deraf er der også tale om et klart lovforslag, et lovforslag, der kort og godt bemyndiger socialministeren til at udlåne indtil 55 mill. kr. til statens åndssvageforsorg, vel at mærke således at disse 55 mill. kr. skal være beregnet med byggeomkostningsindekset for september 1965 som grundlag. Vi kan anerkende det rigtige i et kort lovforslag og i klarheden, men vi må dog samtidig sige, at 55 mill. kr. er selv i 1965 ikke noget helt lille beløb, og derfor er der visse ting, som vi må kræve sikkerhed for, en sikkerhed, som jeg ikke synes det lovforslag, der her er fremsat, giver. Vi må have sikkerhed for, at de penge, vi anvender, anvendes rigtigt, og at den opgave, vi går i gang med som følge af loven, der forhåbentlig ved-

tages, løses rigtigt. Samtidig må vi have skabt sikkerhed for, at der ikke følger en efterregning af en størrelsesorden, som vi i dag mangler mulighed for helt at overskue.

Jeg erkender, at vi i høj grad har brug for dette forsorgscenter på Fyn. Allerede i 11 år har jeg arbejdet med denne sag inden for kommunale råd, og Fyns åndssvageforsorg trænger til en nyordning. Vi har i øjeblikket 20-30 hospitaler, hjem og skoler fordelt ud over Fyn, og vi har endda måttet søge bistand uden for området; alt dette er ikke mere tidssvarende, det er ikke hensigtsmæssigt, og det er i høj grad utilstrækkeligt. Ifølge bemærkningerne til lovforslaget skulle de to institutioner, der oprettes ved Nyborg, give plads for henholdsvis 200 børn og 240 voksne; de vil kunne dække måske godt og vel halvdelen af den åndssvageforsorg, vi har brug for på Fyn. Det vil altså sige, at vi må opretholde flere af de afdelinger, vi i øjeblikket har ude omkring over øen, og det kan jo give anledning til, at man tager med ind i overvejelserne, om det vil være hensigtsmæssigt at udnytte Østruplund netop til det formål, efter at denne bygning i statseje har ført en meget omskiftelig tilværelse.

Alt dette håber jeg vi kan få belyst i det kommende udvalg, så vi kan komme til klarhed over hensigtsmæssigheden af lovforslaget.

Vi er fra konservativ side velvilligt indstillet og vil gerne være med til at løse opgaverne, så meget mere som vi har forstået, at en række fynske kommuner er positivt interesseret. Jeg kunne måske føle mig fristet til at tilføje et par bemærkninger til mine to modkandidater fra sidste valgkampagne, de to ærede foregående ordførere. Jeg skal undlade dette og nøjes med at tage den debat i det kommende udvalg.

Men som nævnt har vi visse betænkeligheder ved lovforslaget. Omkostningerne ved opførelsen af dette fynske forsorgscenter er opgjort til 54,5 mill. kr., og der er absolut ikke plads for overskridelser ifølge det, der her er foreslået. Men det, som gør os betænkelige, er, at ifølge bemærkningerne til lovforslaget er grundlaget for denne beregning et foreløbigt skitseprojekt, og det siger os jo, at vi i hvert fald ikke har nogen som helst sikkerhed for, at projektet